

Şeytanın Mabedi

– nizamettin-u · 19 Nisan 2010

Bir kış boyu takıldım kahvehaneye,
Vakit geçmiyor diye sığındım bahaneye,
Gece yarısından önce gitmedim, haneye,
Gene de kumar illetine doyamadım.

Dostları, arkadaşları rakip edindim,
Onları yenmek için, çalıştım, didindim,
Yenildiğimde üzüldüm, yenince sevindim,
Kaç yenildim, kaç yendim, sayamadım.

İbadet zaten yoktu, zikiri de unuttum,
Rakiplerim dostumdu, onlara kin tuttum,
Bilemedim bu şeytan tuzağını nasıl yuttum,
Günler, aylar geçti, bir türlü ayamadım.

Kin, haset tohumu buradaymış elbet,
Buradaymış birlik yerine rekabet,
Anladım ki, burası şeytana ait bir mabet,
Bir bulaştım, kolay kolay, cayamadım.

Kumarcı kahveye cömerttir, çocuğuna cimri,
Dostlarım, bugüne dek sizi uyarmadı mı? biri,
Şeytan mabedinden kaçmak Allah'ın emri,
Nizo'yum, uyarıyorum,çünkü size kıyamadım.

Nizamettin ÜNLÜ